ja mitmed majaomanikud esitasid palve, alandada kinnisvarade hindamise maksu 20—25% võrra, vähendada viivitusraha 2% pealt 1% peale kuus, viia maksu tasumise tähtpäevad edasi 2 kuu võrra, alandada mustusveo hinda 20% võrra, alandada elektrihinda 2 sendi võrra kwt., muuta kinnisvarade hindamisel mahaarvatavate kulude tabel ja anda linna kruusaaugust tasuta igale majaomanikule üks koorem liiva kõnniteede iga 10 meetri kohta aastas.

Maksude alandamise palvete rahuldamiseks ei leitud mingit võimalust, sest see oleks tekitanud eelarves puudujäägi üle 210.000 kr., mille katteks ei olnud leida summasid.

Trahterimaksu alandamise ja puudujääva osa katmise küsimus oli arutusel linnavolikogus juba 11. märtsil 1929. a., 25. nov. 1929. a. ja 24. nov. 1930. a., kusjuures volikogu alandas alkoholimüügiga trahteriäridelt võetavat trahterimaksu, puudujäänud osa võeti aga riigi kanda Trahteräride liikide täiendamise ja omavalitsustele trahterimaksu tulude kindlustamise seaduse põhjal (RT nr. 105—1928). Selle seaduse järele võetakse trahterimaksu aluseks 1926. a. tegelikult laekunud maks ja sellest puudujääv osa kuni 50% suuruses tasutakse omavalitsustele Maksudevalitsuse deposiitsummadest, mis nõutakse sisse müüdavalt viinalt.

Trahteräridelt võetavat trahterimaksu alandas linnavolikogu 1929 põhjustel, et uue piirituse ja viina müügi seaduse tagajärjel muutus trahteräride seisukord tunduvalt trahteripidajate kahjuks. Trahterid jaotati, alates 1. jaanuarist 1929. a., liikidesse, kusjuures igale liigile nähti ette viina müümiseks isesugune kord. I liigi trahterasutistes lubati müüa viina lahtiselt vaba hinnaga ja II liigi — lahtiselt või kinniselt ostja nõudmise järele. Selle tagajärjel vähenes I liigi trahterite külastajate hulk, sest tarvitajale on kasulikum osta viina kohaltarvitamiseks II või III liigi trahterites, kus seda peab müüdama riigi poolt kindlaksmääratud hinnaga. II liigi trahterite sissetulek vähenes tunduvalt seetõttu, et seal peab müüdama viina kinniselt ja kindlaksmääratud hinna eest, mis annab võrdlemisi väikese sissetuleku. Pealeselle on väga suureks kasvanud kaupluste arv, kus müüakse igasuguseid likööre, napse, veine ja õlut. Samuti on avatud kinniseid klubisid, mis ei kuulu maksu alla. II liigi trahterite kauplemise aega lühendati, mis samuti avaldas mõju nende sissetulekute vähenemisele.

Kõik see kui ka viina hinna tõstmine mõjustas trahterite sissetuleku langemist, millele ei jätnud mõju avaldamata ka üldine järjest raskenev majanduslik seisukord.

Einelauapidajate Ühing esines palvega — vähendada 1932. a. peale määratud trahterimaksu vähemalt 50% võrra, arvestades majanduslikult rasket aega kui ka trahteräride edu takistavaid asjaolusid.

Linnavalitsus ja volikogu leides, et ei ole mingit põhjust võtta trahterettevõtteilt järgmisel aastal kõrgemat trahterimaksu kui 1931. aastal, sest üldine majanduslik seisukord ei ole paranenud, vaid raske-

Tartu II, lk. 185